

1895-09-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Sverige, Østrøø

Arkivplacering:

Mappe 52 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 52 Nr. 20

Østros 16 Sept 1893.

Kjære Hustru! Jeg er næsten færdig
med dit billede som jeg tog med her op.
Du ved, fra æin ved Kværnen, det der
har hængt i maler-stuen med overmalst
luft, Størrelsen er omtrent som det fra
Kullen med de to måger i luften, som hænger
hos Gregersen, eller det hos Klivichs fra
Arons vænge, vi kaldte det vist det grønne.
Du forstår vel, alt fald, at det er et
ikke helt lille billede, og går alt
som det plejer, kan jeg blive færdig
med det på 2 timer, nota bene
solen fra 2 til 4 eftermiddag.
Nu går barometret jævnt ned ad,
det er ikke lys og uskyet, men om
mørke er de da heller ikke, og jeg
synes jeg bør se at få dit billede
færdigt. Johanne lod sig til at
kunne blive under disse omstændig-
heder. Får jeg dette billede færdigt,
mener jeg at have fået god gavn

af min rejse. Jy har gjort en del
Studier til Maria. Der kunde jø
også være tale om at give Johanne
en reisebillet paa Odense til Nybøen =
hjem og tilbage igen, så kunde vi
holde os så nær vi vilde, og hør rejse
nu og komme tilbage, om hør synes
om det. For resten kan det jø godt
være det bliver soldat på næste tid
imorgen eller onsdag eller torsdag, og
så er jø intet forsinket. Drungen
som skulde vært Gabriel, kom ikke.
Jy har set på andre, men den ene
af dem er en sø søn som ikke vil, den
anden tænker jy at få fram på gården
imorgen. Imorges var jy over på Sjø at
male en lille pige, moderen gav mig
Communen fuld af store æbler, nu
har jy hørt på at dyppe dem i
honing og spise dem for at få fart
i maven, det gør for resten ganske
godt med dem, efter at jy har

optaget den regelmæssige Kuer med rødsbeber
rod. Over ved Sjø viste manden mig et
net lille værelse, om jeg vilde bo der en-
gang, var det ikke for kostens Skyld,
bode jeg næsten hellere der, man er ligegyldt
friere hos sådanne folk end hos de store,
når der ikke er mere hjerteskelhold end
mellen Sawell og os. Han er jo meget
flink og god, men jeg har allitider en
lille følelse af en slægt tvang overfor
ham. I aften er her gæster, Sawells
broder tjykt herden og en anden broder,
og en del damer jeg end ikke har set.
Så skal vi igen på stående aftenmad.
I lidags var det nok at Larsen gjorde
bekendtskab med den slægt, de var
gamle Møster, som har sin bopæl her,
atter kommet til huset, det er hende du
så godt kan lide, jeg også. Jeg længes efter
Dij. Jeg er også begyndt at tegne lidt
op til V. borg, jeg synes der er noget i
begyndelsen, som man kunne udvælke.

W! det er vist det søde fløjte stykke de nu
spiller der inde. Ja det er! det pure arkadisk.
Jeg skal se at få næret på det, det med
og så kunne lyde på klaver med violin
til. Hus, violinen er den vigtigste. Den dag
jeg bliver færdig med det næsten færdige
billedet, bliver jeg glad. Her er kommet
nye pene møllerfolk fra en anden, vist
nordlig del af Sverige, det glædede mig at høre
dem sige, at folk her kunde godt lide
Ottels, for man er jo ikke så sikker på
hvor meget de mener med det, når de
siger det til en selv. Tænk! Larsen har
lignet for betændelse: benene i 6 år, ja
vel ikke liget i alle de men dog en stor del
af tiden, og så har han skrevet romaner, en
i 3 dele, hver del så tyk, viste han, den
var om en ædel røver, som det gik godt.
Lolle madam, det er godt at være gift
med dig, men skædt at være fra hinanden.
Mange hilsener, til børnene, Din Mand